

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA ÎNTÂI DUPĂ RUSALII
(a *Tuturor Sfinților*)

SF. MC. LUCHIAN, IPATIE
ȘI PAULA FECIOARA

„Oricine va mărturisi pentru Mine
înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu
pentru el înaintea Tatălui Meu,
Care este în ceruri.
Iar de cel ce se va lepăda de Mine
înaintea oamenilor și Eu Mă voi lepăda
de el înaintea Tatălui Meu,
Care este în ceruri.”

Iubiții mei, voi încerca să tâlcuiesc în
cuvinte simple acest cuvânt al Evan-
gheliei, cu nădejdea că există urechi
gata să primească sămânța cea cerească.

Ce înseamnă aceste cuvinte? Dacă-L
iubești pe Hristos, Îl vei propovădui, Îl vei
mărturisi. Și dacă tu Îl mărturisești, te va
mărturisi și El înaintea Tatălui Său celui
Ceresc; altfel și El se va lepăda de tine.

Când a spus aceste cuvinte Hristos? Le-a
spus apostolilor Săi mai înainte de a-i trimite
la propovăduire. Lăsați mrejele, a spus, și
mergeți pretutindeni să propovăduiți Evan-
ghelia. Vă vor izgoni, veți suferi chinuri, veți
fi ca niște oi în mijlocul lupilor...

Ia închipuiți-vă doisprezece mielușei
într-o haită de lupi! Cine va învinge? Și to-
tuși, mielușeii aceștia nu doar că i-au învins
pe lupi, dar și pe lupi i-au făcut miei! Cum
s-a întâmplat asta? Apostolii nu aveau arme.
Unica lor armă a fost cuvântul. Au pro-
povăduit și L-au mărturisit pe Hristos
înaintea tuturor. Mărturisire a credinței!
Datorie și obligație a oricărui creștin. Apos-
tolul Petru s-a temut și s-a lepădat de Hristos.
Nu am, zice, nici o legătură cu El. De frică
s-a lepădat, dar atunci când a cântat cocoșul,
s-a pocăit, a plâns și apoi L-a mărturisit
continuu. Așadar, să-L mărturisim și noi pe
Hristos ca și apostolii. Să nu ținem credința
noastră ascunsă în inima noastră. Sunt
creștin, zici. Din ce voi înțelege însă că ești
creștin? Dacă Îl mărturisești pe Hristos.
Unde să-L mărturisesc? „Înaintea oameni-
lor” (Matei 10, 32). ❖

Părintele Dinu

DUMINICA TUTUROR SFINȚILOR

„**S**i oricine a lăsat frați sau surori
sau tată sau mamă, sau femeie,
sau copii sau țarine, sau case,
pentru numele Meu, înmulțit va lua înapoi și
va moșteni viața veșnică”.

Și cu adevărat, n-au primit apostolii și
sfinții în această lume însutit mai mult decât
au lăsat pentru numele lui Hristos? Nu s-au
ridicat sute și mii de biserici care le poartă
numele în tot cuprinsul lumii? Și, nu sute, ci
milioane de oameni îi numesc pe ei părinți ai
lor și frați!

Făgăduința dată de Dumnezeu lui
Avraam s-a împlinit cuvânt cu cuvânt în
sfinții Lui: odrasla lor duhovnicească s-a
înmulțit foarte, „ca stelele cerului și ca
nisipul de pe țărmul mării” (Facere 22, 17).

Nu au ajuns să fie atâtea sfinte femei,
mucenițe și fecioare, maici și surori în duh
atâtor credincioși care, urmându-le pilda,
s-au făcut ucenici ai lui Hristos?

Renunțând la puțin - încă de la începutul
lucrării lor apostolice - au primit, cu toții,
mult; nimeni nu ducea lipsă de nimic (Fapte
4, 34). Vlăstarele duhovnicești sunt cu mult
mai multe decât cele după trup. Câștigul în
duh este nemăsurat mai mare decât cel
material. Iar Domnul adaugă că vor primi cu
toții, mai presus de toate, „viața veșnică”.

În înțeles ascuns, casă înseamnă suflet
vechi, păcătos; frați și surori, tată, mamă și
soție înseamnă legăturile pământești ale
sufletului; copii înseamnă faptele. ❖

Sf. Nicolae Velimirovici

POSTUL SÂMPETRULUI SAU AL CINCIZECIMII

Începând de mâine, luni, 4 iunie, intrăm în Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel, învățătorii lumii, cum îi numesc cântările Bisericii noastre.

Numit în popor și Postul Sâmpetrului, este rânduit în cinstea celor doi apostoli și în amintirea obiceiului lor de a posti înainte de a întreprinde acte mai importante (Fapte 13,2; 14,23). Acest post era numit în vechime Postul Cincizecimii, datorită darurilor Sfântului Duh, care s-au pogorât peste Sfinții Apostoli.

Postul Sfinților Apostoli este legat în mod special de sărbătoarea Pogorârii Duhului Sfânt, prăznuită la 50 de zile de la Învierea Domnului, pentru că este o cinstită a Duhului Sfânt care s-a revărsat peste Sfinții Apostoli. Postul este o pregătire și o cerere ca darurile Sfântului Duh să se coboare și peste creștinii de astăzi în Biserică. Mântuitorul Iisus Hristos ne-a spus: „Pot, oare, prietenii mirelui să postească cât timp este mirele cu ei? Câtă vreme au pe mire cu ei, nu pot să postească. Dar vor veni zile când se va lua mirele de la ei și atunci vor posti în acele zile” (Marcu 2, 19-20). Deși acest text se referă la pătimirile Mântuitorului: Răstignirea, Moartea și Îngroparea, înțelegem de ce după Învierea Mântuitorului, când Domnul Hristos S-a înălțat la cer și le-a făgăduit Apostolilor Duhul Sfânt, Sfinții Apostoli au postit înainte de Pogorârea Duhului Sfânt și după, când au început să propovăduiască Evanghelia mântuirii în toată lumea. Avem mărturia biblică a faptului că după Pogorârea Duhului Sfânt membrii primei comunități a Bisericii „stăruiau în învățătura apostolilor și în împărtășire, în frângerea pâinii și în rugăciuni”, apoi, în continuare, „și în fiecare zi, stăruiau într-un cuget în templu și, frângând pâinea în casă, luau împreună hrana întru bucurie și întru curăția inimii” (Fapte 2, 42, 46).

Durata postului

Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel ține până la sărbătoarea închinată acestor corifei ai Ortodoxiei. El nu are durată fixă, ci depinde de data Sfintelor Paști. Începe întotdeauna luni după

Duminica Tuturor Sfinților și durează atâtea zile câte sunt de la data Sfintelor Paști până pe 3 mai inclusiv. De aceea, durata lui poate să fie de cuprinsă între 3 și 28 zile. Chiar dacă acest post se desființează teoretic când Paștile sunt după 3 mai, s-a hotărât să se postească cel puțin 3 zile înaintea sărbătorii Sfinților Apostoli.

Vechimea acestui post

Postul Sfinților Apostoli datează din epoca primară. Despre el au vorbit Sfinții Atanasie cel Mare, Ambrozie al Milanului și Leon cel Mare.

Atanasie cel Mare (373) trimite o scrisoare împăratului Constantin cel Mare și, arătând situația creștinilor persecutați de arieni, spune: „În timpul săptămânii de după Cincizecime, oamenii care posteau au ieșit în cimitir să se roage”. Iar Ambrozie al Milanului (379) mărturisește: „Nu postim în timpul Cincizecimii, pentru că Domnul a fost prezent în mijlocul nostru în acele zile... Prezența Lui a fost ca o mâncare hrănitore pentru creștini. Așa și la Cincizecime, ne hrănim cu Domnul care este prezent în mijlocul nostru. În zilele care urmează după Înălțarea Sa la cer, noi postim iarăși”. Sfântul Leon cel Mare (461), îi învață pe creștini: „După marea sărbătoare a Cincizecimii, postul este în

mod special necesar să ne purificăm gândurile și să ne facem vrednici să primim darurile Duhului Sfânt... Așadar, tradiția binefăcătoare a postului s-a stabilit după zilele de bucurie, când sărbătorim Învierea și Înălțarea Domnului și Pogorârea Duhului Sfânt”.

Postul Sfinților Apostoli este în legătură și cu Biserica însăși, cu începuturile ei. Cei doisprezece Apostoli sunt temelie Bisericii, nucleul ei, pentru că pe baza mărturiei lor numeroși iudei și păgâni au crezut în Hristos și s-au botezat. Ei au fost investiți de Domnul cu mandatul conducerii sinodale a Bisericii și al edificării ei în lume prin predica lor, prin cuvântul și fapta lor. De aceea, în iconografie, Sfinții Apostoli Petru și Pavel sunt înfățișați ținând în mâini o biserică.

Cum postim în această perioadă

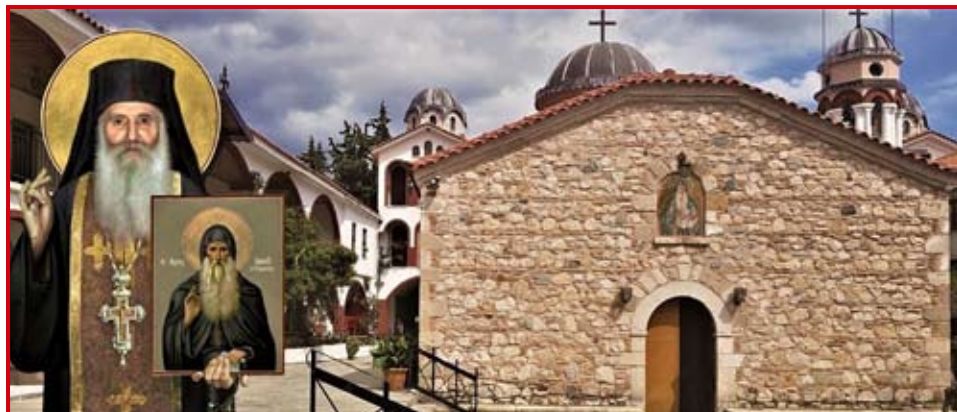
Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel este un post ușor.

În fiecare sâmbătă și duminică este dezlegare la pește, vin și ulei. Învățătura pentru posturi din Ceaslovul mare arată că luni, miercuri și vineri se mănâncă legume fără ulei, marți și joi aceleași cu untdelemn și vin. Dezlegarea la pește există și luni, marți și joi dacă atunci cade sărbătoarea vreunui sfânt cu doxologie mare și cu cruce neagră în calendar, iar când o astfel de sărbătoare cade miercuri sau vineri se dezleagă la untdelemn și vin. Și în caz de hram al bisericii se face dezlegare la pește. Dacă însuși praznicul Sfinților Apostoli Petru și Pavel cade miercuri sau vineri, se face dezlegare la pește, vin și ulei.

Pe întreaga durată a acestui Post, ca și în cazul celorlalte posturi din cursul anului bisericesc, nu se fac nunți, pentru că perioada de postire nu este compatibilă cu bucuria și petrecerile care însoțesc de regulă nunțile.

Postul este prilej de înfrânare a trupului, de grijă pentru despățimirea noastră. Deci ne ajutăm de rugăciune și ne îndeletnicim cu faptele cele bune, alinând suferințele aproapelui. Căci Biserica înmulțește lucrarea ei misionară, urmând zelului misionar al Sfinților Apostoli Petru și Pavel, precum și al celorlalți Apostoli ai Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. ❖

PROCLAMAREA OFICIALĂ A CANONIZĂRII CUVIOSULUI IACOV DIN EVIA

La numai o săptămână de la praznicul Sfântului Mărturisitor Ioan Rusul, pe care locuitorii localității Procopie îl cinstesc cu mare fală, iată că insula Evvia devine un loc de mare sărbătoare, căci se adună la Mănăstirea Cuviosului David cel Bătrân ierarhi de seamă ai Bisericii Ortodoxe și sute de pelerini: Patriarhul Ecumenic Bartolomeu și Arhiepiscopul Ieronim al Atenei vor participa la proclamarea canonizării Cuviosului Iacov Tsalikis, care va avea loc în Duminica Tuturor Sfinților.

Potrivit comunicatului Mitropoliei de Chalkida, manifestările dedicate proclamării canonizării Sfântului Iacov vor avea loc la Mănăstirea Sfântul David din insula Evvia în perioada 2-3 iunie 2018. Primirea la Mănăstire a Patriarhului Ecumenic și a Arhiepiscopului Atenei va avea loc sâmbătă, 2 iunie, la ora 18.15. Va urma vecernia mare în biserica centrală a mănăstirii în timpul căreia va fi citat actul sinodal de proclamare a canonizării Cuviosului Iacov, fost stareț al Mănăstirii Sf. David. Duminică, 3 iunie, cei doi Întâistătători ortodocși vor oficia Sfânta Liturghie la biserica mănăstirii.

Pentru cine cunoaște viața acestui smerit ieromonah, starețul Iacov Tsalikis, această canonizare, după numai 26 de ani de la trecerea sa la Domnul, nu este ceva neașteptat. Ba dimpotrivă. Viața sa, plină de suferințe și încercări, a fost a unui purtător de duh sfânt, căci încă de mic se vădea a fi un vrednic următor al lui Hristos. A fost starețul care a reconstruit mănăstirea Cuviosului David și a făcut din ea o vatră monahală căutată atât de monahi cât și de credincioși.

Sfântul Sinod al Patriarhiei Ecumenice, întrunit în noiembrie 2017 în ședință de lucru, a aprobat canonizarea Starețului Iacov Tsalikis (1920-1991), un ieromonah contemporan înzestrat cu multe virtuți și harisme dumnezeiești, despre care Sfântul Paisie Aghioritul spunea că deținea „harismele Sfântului Nectarie”. Arhimandritul Iacov Tsalikis, originar din Asia Mică, starețul Mănăstirii Cuviosul David din Evvia, va fi de acum pomenit în ziua de 22 noiembrie a fiecărui an.

Vă invit să-l cunoașteți pe Cuviosul Iacov, să-i citiți viața, să-i cereți ajutorul. Avea o evlavie simplă, dar lucrătoare, la cei doi cuvioși ai Eviei: Sfântul Ioan Rusul și Cuviosul David cel Bătrân, pe care îi chema

în ajutor în orice necaz avea. Vorbea ca de la egal la egal cu ei, iar aceștia, cunoscându-i smerenia și viața sfântă, se arătau aieva starețului și degrabă veneau la chemarea acestuia.

Viața Cuviosului Iacov

Părintele Iacov Tsalikis (1920-1991) a fost un ieromonah contemporan, nevoitor ca și sfinții cuvioși din primele secole creștine, înzestrat cu multe virtuți și harisme dumnezeiești. Părintele Porfirie spunea despre părintele Iacov: „să știți ca el este unul dintre cei mai mari înainte-văzători din perioada aceasta, numai că se ascunde cu grijă ca să nu fie slăvit”.

Născut la 5 noiembrie 1920, în satul Libisi din Asia Mică, din părinți evlavioși, Stavros și Teodora l-au educat pe calea lui Dumnezeu. În anul 1922 s-a făcut schimbul de populație dintre Grecia și Turcia, iar familia și rudele sale, fiind nevoite să plece în Grecia, au fost trasferate în satul Farakla din Evvia. Părintele a arătat încă din fragedă pruncie înclinație către cele sfinte, dorea să imite ceea ce făceau preoții la sfintele slujbe, îngrijea bisericuțele din împrejurimi, și se ruga fierbinte sfinților. Cunoscuții săi, văzând modul său de viață, îi spuneau călugărul. Darul vindecărilor l-a dobândit încă de mic. La 9 ani micul Iacov a devenit treptat scăparea locuitorilor simpli și săraci, mai mult a refugiaților, cărora le citea rugăciuni și exorcisme. Așadar, au început să-l cheme ori de câte ori se întâmpla ceva rău.

În anul 1951 a intrat în mănăstirea Cuviosului David din Evvia, unde Sfântul însuși l-a întâmpinat. Mănăstirea se afla într-o stare deplorabilă și număra doar trei viețuitori. Aceștia și locuitorii din zonă au făcut tot ce le stătea în putință pentru a-l alunga, chiar l-au amenințat cu moartea, însă fără succes. Părintele Iacov era hotărât să rămână în mănăstire indiferent de ce i se va întâmpla,

fiind încredințat în pronia divină.

În anul 1952, în luna noiembrie a fost tons în monahism, iar în luna următoare a fost hirotonit ieromonah. Postul aspru, multa muncă, slujba îndelungată și privegherea de fiecare zi, l-au adus într-o stare de mare slăbiciune trupestă, însă nu dorea să-și micșoreze nevoița sub nicio formă. Pe deasupra mai veneau și demonii care-l băteau cumplit, provocându-i și aceștia grele suferințe trupesti.

După anul 1970, sporirea duhovnicească a părintelui era direct proporțională cu suferințele sale. Simțea dureri nesfârșite, însă emanația duhovnicească era nepuizabilă. Devenise un înger în trup iar pe chipul său strălucea neconținut nespusa bucurie a învierii. El însuși spunea: „inima mea este o grădină a raiului”. În anul 1975 a devenit egumen. Tot în același an Mântuitorul nostru l-a învrednicit de a vedea și de a atinge Sângele cel Preasfânt al Său, la Sfânta Proskomidie. Pentru chipul îmbunătățit al vieții sale, veneau la stareț oameni din toată Evvia și din Atena, pentru a-l vedea, a-l asculta, și a se mărturisi, cu toate că părintele Iacov era un om foarte simplu. Absolvisc numai ciclul primar.

Cu trecerea anilor, puterile sale fizice se diminuau din ce în ce mai mult, încât după anul 1987 putea să moară în orice moment. Suferea de multiple boli de inimă, tromboze, și altele, dar marea sa iubire față de oameni, nu-l lăsa să se gândească deloc la problemele sale personale, ci spovedea și povățuia neîncetat. În ultimul an al vieții sale, trupul său devenise o ruină, era numai piele și os. Numai fața lui a rămas curată, luminată, dând impresia că este imaterială. Bătrânul duhovnic răspândea în jurul său o pace dumnezeiască.

În data de 21 noiembrie 1991, de ziua prăznirii intrării Maicii Domnului în Biserică, după ce a spovedit un fiu duhovnicesc, părintele Iacov, s-a mutat la locașurile cele cerești. *(impantokratoros.gr-text adaptat-n.r) ❖*

„SĂ NU AȘTEPTI SĂ TE TĂMÂIEZ ȘI SĂ FAC VECERNIA!”

Ținând cu scumpătate legile monahismului și nevoindu-se cu o asprime fără seamăn, i s-a dat de la Dumnezeu îndrăzneală către sfinți și mai ales către Cuviosul David, dar și către Cuviosul Ioan Rusul. Le vorbea cu simplitate și fără mijlocitor. Cereă orice voia fără șovăială și ocolișuri.

mai lipseau. S-a mâhnit nespun de mult, dar nu a stat nicio clipă pe gânduri, ci a coborât în biserică, s-a dus înaintea icoanei Cuviosului David și i-a spus:

Eu, sfinte al meu, livezile, casele și celelalte ale mele le-am lăsat și am venit aici din dragoste ca să-ți slujesc ție. Știi cât te iubesc și te cinstesc. Livezile sunt ale tale. Și totuși, tu nu te interesezi de ele și merge oricine și le taie. Nu mă pot duce la poliție. Până după amiază să-mi aduci pe cel ce ți-a tăiat măslinii. Altfel, o să te închid, bătrâne, în cutie și nu te voi mai tămâia și nici nu-ți voi mai aprinde candela!

Și Cuviosul David „s-a conformat”. După amiază, înainte de a începe vecernia, vede că intră în biserică un oarecare țaran. Părintele Iacov a înțeles că acela era autorul, dar a

așteptat. La sfârșitul vecerniei țaranul a mărturisit fapta sa și apoi a urmat restabilirea lucrurilor.

Trei ani mai târziu s-a întâmplat iarăși ceva asemănător. În timp ce părinții se pregăteau pentru vecernie, au observat că un hoț deschisese pangarul și furase banii.

Atunci Starețul s-a dus foarte mâhnit la icoana Cuviosului David și i-a spus:

- Dacă nu-mi vei afla pe cel care a furat banii până ce va începe vecernia, să nu aștepti să te tămâiez și să fac vecernia.

Peste puțin timp, Cuviosul David l-a adus pe hoț. Acela a intrat plângând în biserică și, căzând în genunchi, a cerut iertare. ❖

Stelian Papadopoulos, Fericitul Iacov Talikis, Starețul Mănăstirii Cuviosul David „Bătrânul”, Ed. Evangelismos, p. 140-141

O dată s-a mâniat și l-a „înfricoșat” pe Cuviosul David. Asta s-a întâmplat în 1972, când un oarecare răufăcător din Rovies a tăiat pentru soba lui câțiva măslini, din pușinii pe care îi mai avea mănăstirea. Și, fiindcă, datorită desproprietărilor, mănăstirii îi mai rămăsese numai o livadă cu câțiva măslini, Părintele Iacov s-a mâhnit mult pentru fapta aceluia. Mai greu îi venea să meargă la poliție, la procuror, mai ales că egumenul îl lăsase responsabil în mănăstire. Avea atâtea probleme... procese îi

Sfinții Mucenici Zotic, Atal, Camasie și Filip de la Niculițel

dreapta se repetă cuvântul „martiri” și sunt înșirate numele astfel: Zotikos, Attalos, Kamasis, Philippos. Aceste inscripții sunt precedate de crucea monogramată.

În orașul Noviodunum mucenicii au fost judecați împreună cu ceilalți frați de suferință și apoi li s-a aplicat pedeapsa capitală. Trupurile au fost duse de creștini la Niculițel pentru odihna veșnică, într-un loc mai ferit. Mai târziu, când creștinii au trecut prin timpuri mai bune, moaștele lor au fost mutate în bazilica actuală. Aceasta a fost construită de comunitate în perioada când creștinismul se putea manifesta liber. Nu se știe azi cu exactitate data martirizării sfinților. Unii cred că sfinții au fost martirizați în timpul mării persecuții a lui Dioclețian, prin anii 303-304. Alții consideră că s-a întâmplat prin anii 319-324, în care împăratul Liciniu ar fi luat măsuri împotriva creștinilor. Unii consideră că și Iulian Apostatul (361-363) a luat măsuri de restaurare a păgânismului, căzând victime și printre creștinii din Sciția Mică.

În criptă însă au fost îngropați șase martiri: doi de la mijlocul veacului al III-lea și ceilalți patru, din a doua jumătate a veacului al IV-lea. Intrarea la cea de a doua criptă era blocată cu o lespede de calcar zidită cu mortar, după care se afla o alta cu inscripția: „Aici și acolo (se află) sângele (vlaga) martirilor.” Literele inscripției sunt asemănătoare cu cele din cripta superioară, scrise probabil cam în același timp. Cel mai probabil martirionul și bazilica au fost făcute prin secolul al IV-lea, cel târziu la începutul celui de al V-lea. Este cel mai vechi martirion și bazilică din țară. Și pentru prima oară s-au scos la lumină moaștele întregi ale unor martiri, cărora le cunoaștem sigur și numele.

În chip minunat, moaștele lor sfinte au fost descoperite în vara anului 1971. În urma unor inundații puternice apele au scos la iveală cupola de piatră a criptei, tănuțită până atunci, aflată sub ruinele vechii biserici creștine. Azi moaștele se află la mănăstirea Cocos ❖

La 4 iunie, în Martirologiul siriac aflăm sărbătorirea Sfântului Filip, iar Martirologiul ieronimian adaugă pe Zoticus, Atalus, Euticus (Eutihie), Kamasis, Quirinus, Iulia, Saturninus, Galdunus, Ninnita, Fortunio (Furtunio) și alți 25, ale căror nume nu sunt amintite.

Patru martiri dintre aceștia Zotikos, Attalos, Kamasis și Philippos au fost înmormântați în cripta unei bazilici descoperite pe teritoriul comunei Niculițel, județul Tulcea, în toamna anului 1971. Localitatea era în antichitate o așezare romană rurală pe teritoriul orașului Noviodunum, Isaccea de astăzi. Martirologiile ne spun că martirii au pătimit la Noviodunum, care era aproape de actualul Niculițel (12 km).

Moaștele mucenicilor au fost puse într-o raclă specială de lemn, așezată apoi pe pavimentul de piatră al criptei. Cripta este construită din cărămidă cu mortar, este de formă pătrată, cu latura de circa 3,5 m și înaltă de 2,30 m. Intrarea a fost blocată cu o lespede mare de piatră. În interior, pe peretele din stânga intrării, a fost zgâriată în mortarul crud inscripția: Martirii lui Hristos. Pe peretele din

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 3 - 10 Iunie 2018

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 3 iunie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica întâi după Rusalii (a Tuturor Sfinților); (Urmarea lui Hristos) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 6 iunie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 8 iunie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 9 iunie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ³⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților Vecernie
Duminică 10 iunie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 2-a după Rusalii (a Sfinților Români); (Chemarea primilor Apostoli) - Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2018 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI